

έαυτοῦ διότι ἀφῆκε νὰ τῷ διαφύγῃ ἐκ τῶν γειρῶν του ἡ εὔτυχία, ἡς ἤδυνατο νὰ γίνη κάτοχος, καὶ ἡ καταβίβωσκουσα φλόξ τῆς ἐλπίδος, ὅτι ὑπάρχει ἔτι καιρὸς νὰ συλλάβῃ τὴν εὔτυχίαν ταύτην.

Ἐκείνη ἐν τούτοις κατώρθωσε νὰ συνέλθῃ ἡ καταλαβοῦσα αὐτὴν ζωφερὰ πνοὴ ὑπῆρξε στιγμιαῖα, ἀλλ’ ἥδη παρῆλθε καὶ ἀπέπτη εἰς τὸν ὄριζοντα.

Καὶ καθ’ ἦν ἔτι στιγμὴν ἐθεώρει ἐν ἀμφιθολίᾳ αὐτήν, μὲ ὄφθαλμοὺς πυρπολουμένους ἀπὸ φλόγας ἐπιθυμιῶν, ἐκείνη ἐμειδίασεν αὐτῷ μειδίαμα, τὸ δποῖον ἀφῆκεν εἰς τοῦτον τὴν ἐντύπωσιν τοῦ ψυχροῦ κύματος. Τὸ μειδίαμα τοῦτο μεμιγμένον μετὰ γολῆς, ἐφαίνετο ὅτι ἔξεφραζε τὴν μεταμέλειάν της διὰ τὸ παρελθόν, ἀλλὰ ταύτοχρόνως κάτι τι, παρεμφερὲς πρὸς μοχθηρὸν σκῶμμα, περιέθεε τὸ μειδίαμα τοῦτο, σίονει ἐπιθέτον σφραγίδα ἐπ’ αὐτοῦ τούτου τοῦ παρελθόντος.

Ο Παῦλος ἐννόησεν. Ἐταπείγωσε τὴν κεφαλὴν καὶ ἐκ τοῦ αἰσθήματος τῆς γενομένης αὐτῷ προσθολῆς, ἐλαφρὸν κῦμα αἴματος περιέλουσε τὰς παρειάς του.

Βραδύποροῦντες καὶ βαθεῖαν τηροῦντες σιγὴν ἐπέστρεψαν εἰς τὴν μελαγχολικὴν ἀγροτικὴν ὁδόν: ἐκεῖνος μὲν ἔξουθενωμένος ἐκ τοῦ αἰνίγματος τῆς γυναικείας καρδίας, αὐτὴ δέ, ἵσως ἐκ τῆς ἴδιας αὐτῆς σκοτεινότητος.

(Μετάφραση)

ΑΓΑΘΟΚΛΗΣ Γ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ

Ε Δ Ω κ' Ε Κ Ε Ι

"Οσω τις προχωρεῖ εἰς τὴν ἡλικίαν, ἀγαπᾷ περισσότερον τὸν ἔαυτόν του καὶ ὀλιγώτερον τοὺς ἄλλους. Ή νεότης προσφέρεται· τὸ γῆρας ἀπαιτεῖ.

Ἐύκολώτερον συγχωροῦμεν τοὺς γελῶντας ὅταν σπουδαιολογοῦμεν, ἡ τοὺς μὴ γελῶντας ὅταν ἀστειευόμεθα.